

РЕШЕНИЕ

№ 84

гр. С., 02.08.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

**СОФИЙСКИ ОКРЪЖЕН СЪД, I ПЪРВОИНСТАНЦИОНЕН
ТЪРГОВСКИ СЪСТАВ**, в публично заседание на четиринадесети юли през
две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Ради Ив. Йорданов

при участието на секретаря Юлиана Д. Божилова
като разглежда докладваното от Ради Ив. Йорданов Търговско дело №
20221800900161 по описа за 2022 година

Предявени са искове по чл.432 ал.1 КЗ във вр. с чл.45 ЗЗД и чл.52 ЗЗД, както и по
чл.497 КЗ.

Ищецът **Н. А. Г.** с адрес гр.С. ул.“Цанко Церковски“ №58 ап.4 е предявил срещу **ЗК
„Л.“ АД**, с ЕИК ., със седалище и адрес на управление: гр. С., бул. ”Симеоновско шосе” №
67 А, иск с правно основание чл. 432, ал.1 КЗ във вр. с чл. 45 от ЗЗД и по чл.497, ал.1 КЗ за
заплащане на сумите:

30 000,-лв.(тридесет хиляди лева), представляващи застрахователно обезщетение за
претърпените от мен неимуществени вреди в резултат на ПТП, заедно със законната лихва
от 10.06.2022 г. до окончателното изплащане на сумата, както и направените по делото
разноски.

Ищецът **Н. А. Г.** твърди, че на 05.05.2022 г. около 19:45 часа пострадал в резултат на
ПТП в с. С., община Б.. Пресичал пред къщата си на ул. „Христо Ботев” № 74, там има лек
завой. Пресякъл едната лента и вече бил на второто платно, когато изведнъж бил ударен от
лек автомобил „Фиат Пунто”, с рег. № СО1686СН, управляван от **Н. Х. Н.**, която управлява
лекия автомобил с несъобразена скорост, навлиза в лентата за насрещно движение и го удря.

Виновен за настъпване на ПТП е водачката на лекия автомобил **Н. Н.**, която
нарушава правилата за движение по пътищата, не борави добре с органите за управление,
навлиза в лентата за движение и се стига до ПТП.

В резултат на ПТП получил фрактури на 5-то, 6-то и 7-мо ребра в дясно по задна
аксиларна линия с наличие на калусообразуване с лекостепенно уплътнени и разширени
меки тъкани в тази зона. Бил ударен от лекия автомобил от дясно в тазовата област с

подкожен хематом в резорбция в дясно бедро задна част. Няма спомен за случилото се. Имал болки и в дясна поясна област и дясна тазобедрена област до дясна ингвинална гънка. Не можел да изпъне крака си в тазобедрената става в дясно. При ходене щади дясната тазобедрена става. Има ограничени и болезнени движения в поясния отдел на гръбнака наляво и назад, болезненост в точката на Вале в дясно за Л5. Търпи интензивни болки и страдания. Търпи ги и в момента. Все още не е излекуван, лечението му продължава.

Търпи изключителни неимуществени вреди, търпи ги и към настоящия момент, ще ги търпи и за в бъдеще. Неимуществените вреди са в размер на 30000,00 лв. /тридесет хиляди лева/.

Собственикът на лек автомобил „Фиат Пунто“, с рег. № СО1686СН е сключил своята задължителна застраховка „Гражданска отговорност“ при ответника със застрахователна полица № BG/22/121002296762 валидна от 10.08.2021г. до 10.08.2022г. Въз основа на нея, ответникът следва да поеме изцяло деликтната отговорност на виновния-застрахован водач в пълен размер, т.е. до размера на действителните неимуществени вреди, но не повече от 10 000 000,00 /десет милиона/ лева. Чл. 432, ал.1 от КЗ дава възможност искът да бъде насочен и направо срещу застрахователя.

В срока по чл.372 от ГПК ответникът ЗК „Л.“ АД е подал писмен отговор.

Ответникът оспорва изцяло предявената искова претенция за неимуществени вреди - по основание и размер.

Оспорва всички твърдения в исковата молба по основанията на предявената претенция за неимуществени вреди.

Оспорва фактическото твърдение, че транспортният инцидент с участието на лек автомобил „Фиат Пунто“ с рег. №СО 1686 СН и Н. Г. е настъпил на 05.05.2022г., около 19.45ч.

Оспорва фактическото твърдение, че преди настъпване на транспортния инцидент ищеца е пресякъл едно от платната за движение на ул. „Христо Ботев“ при №74 и при започване на пресичането на другото платно е бил ударен от навлезлия в насрещното платно за движение, лек автомобил.

Оспорва фактическото твърдение, че водача на лекия автомобил е управлявал превозното средство в нарушение на разпоредбата на чл.20, ал.2 от ЗДвП, както и твърдението, че при движението си е навлязъл в насрещната за посоката му пътна лента.

Оспорва твърденията за осъществено от водача на лек автомобил „Фиат Пунто“, с рег. № СО1686СН виновно противоправно поведение, по причина от което да се осъществило процесното произшествие, съответно оспорва твърденията в пряка причинно-следствена връзка от нарушение на правилата за движение от страна на водача на МПС, за ищеца да е възникнали описаните в обстоятелствената част на исковата молба телесни травми и да са търпени нематериални вреди.

Поддържа, че транспортния инцидент с участието на ищеца Г. е настъпил единствено

по причина от субективните действия на ищеца като участник в движението - пешеходец и поради извършено нарушение на чл. 113 ЗДвП. Поддържа, че ищеца Н. Г. е осъществил пресичане на пътното платно на място, което не е обозначено и предвидено за пресичане на пешеходци, в нарушение на чл. 113 от Закон за движение по пътищата, като пресичането е осъществено внезапно, от ляво на дясно спрямо посоката на движение на лекия автомобил /насочено в посока №78 на ул. Христо Ботев в с. С./ и на такова отстояние от автомобила, което е поставило в невъзможност неговия водач да предотврати настъпване на произшествието.

В настоящият случай причина за осъществяване на транспортния инцидент и за настъпване на заявените с исковата молба вреди е поведението на ищеца като участник в движението - пешеходец.

Съобразно данните относно организацията на движението в конкретния пътен участък, на посоченото място няма обособено място за преминаване на пешеходци. Няма поставени пътни знаци за наличие на пешеходна пътека на посоченото място. Мястото, на което се сочи да е настъпило произшествието не представлява кръстовище, и предвид данните от протокола за ПТП насрещно на изложеното в исковата молба твърди, че транспортния инцидент е настъпил единствено по причина от субективните действия на ищеца като участник в движението - пешеходец и поради извършено нарушение на чл. 113 ЗДвП, съгласно който при пресичане на платното за движение пешеходците са длъжни да преминават по пешеходните пътеки, при спазване на правилото преди да навлязат на платното за движение да се съобразят с приближаващите се пътни превозни средства, т.к. с отстоянието, на което се намират.

Твърди, че ищецът, в тъмната част на денонощието е предприел внезапно пресичане на пътното платно, навлизайки в лентата за движение на лекия автомобил, като пресичането е извършено на място, което не е предназначено за преминаване на пешеходци и преди което преминаване не е обективирал поведение, показващо намерение за пресичане на пътя. С оглед предходното твърдя, че пресичането е извършено от ищеца в момент, в който се е намирал в опасната зона за спиране на автомобила и е извършено тичешком.

Поддържа, че ищеца като пешеходец е могъл, при обикновено внимание, да възприеме пътната обстановка и другите участници в движението в момента на започване на пресичането, като не са били налични пречки да съобрази поведението си като пешеходец с пътната обстановка и с отстоянието, на което се намира автомобила в момента на започване на пресичането, с което да препятства възникването на транспортен инцидент. Въпреки характеристиките на пътя в района и видимостта ищеца е предприел преминаване през пътното платно на място, което не е обозначено за това, навлизайки на пътното платно внезапно и на непосредствено отстояние от автомобила, при които условия за водача на МПС настъпването на произшествието е било непредотвратимо.

Аналогични на предходните възражения заявява и в случай, че ищеца е пресичал пътното платно от дясно на ляво спрямо посоката на движение на лекия автомобил, като поддържа, че ищецът е имал достатъчно време и видимост, съответно - обективна

възможност да изчака преминаването на превозното средство, след което да осъществи пресичането.

Горните възражения заявява в условията на евентуалност и прави възражение за съпричиняване в изключителна степен от страна на ищеца за осъществяване на транспортния инцидент, респ. и за настъпване на вредите.

Оспорва твърденията, че по причина от извършено от водача на лек автомобил „Фиат Пунто“ с рег. № СО 1686 СН нарушение на правилата за движение, за ищеца са настъпили описаните в исковата молба телесни травми, както и са възникнали описаните състояния на здравето.

Съгласно представен фиш за спешна медицинска помощ, ударът е бил в областта на долните крайници на ищеца, след което е паднал върху гърба си. След инцидента е бил транспортиран до болнично заведение в гр. Б. за наблюдение, но не са налице данни, поради медицински причини да е било необходимо престой в болница, нито да са необходими медицински интервенции или провеждане на лечение по повод травма от инцидента.

След 15 дни от датата на произшествието ищецът е постъпил в Медицински институт - МВР, Клиника по обща, коремна и съдова хирургия, където са извършени консултативни и инструментални изследвания, въз основа на които е отразено, че при ищеца са констатирани фрактури на 5-то, 6-то и 7-мо ребра в дясно по задна аксиларна линия и вече с наличие на калусообразуване, т.е. без наличие на дислокация в областите на счупване и с данни за костно заздравяване, от което не може да се прецени давността на спукването на ребрата. Във връзка с предходното, предвид изминалия период от време до постъпване на ищеца в Медицински институт - МВР и липсата на първични данни за претърпени от ищеца след ПТП фрактури на ОДА.

Оспорва твърденията, че констатираните от КТ изследване фрактури са настъпили при описания транспортен инцидент.

Оспорва твърдението, че при настъпване на транспортния инцидент ищецът няма спомен от случилото се, както и че липсата на спомен след ПТП се е изявило като нематериална вреда.

Оспорва твърденията за търпене на интензивни болки и страдания, както и твърденията, че интензивни болки се търпят и към настоящия момент.

Оспорва твърденията, че лечението на ищеца продължава и към настоящият момент и той не е излекуван. След изписването на ищеца от Медицински институт на МВР на 23.05.2022г., където са извършени неговите изследвания, няма данни за последващо лечение на ищеца от състояния, свързани с травма от ПТП, нито оздравителния процес да не е завършен, поради което твърдя, че при ищеца е достигнато пълно и цялостно възстановяване в обичайния оздравителен срок.

Оспорва твърдения за настъпили спрямо ищеца вреди, обосноваващи размера на исковата претенция.

Оспорва претенцията за неимуществени вреди и по размер.

Оспорва размера на предявения по чл. 432, ал. 1 от Кодекса за застраховането иск за неимуществени вреди, като счита същия за аргумент от оспорването на твърденията за авторство на деликт, както и оспорване на твърденията относно настъпили от ПТП телесни травми, а на самостоятелно основание - като прекомерен и заявен в противоречие с принципа за справедливост, прогласен в чл. 52 от ЗЗД.

Исковата сума отделно е и изключително завишена, и като такава не съответства на обективните критерии, определящи понятието „справедливост“, принципно указани от Върховен съд и определени като елементи за обезвреда. При определяне размера на обезщетението за неимуществените вреди, съдът следва да извърши преценка на конкретни обстоятелства, определени по относимост от практиката на Върховен съд, с оглед приложение на принципа за справедливост. С оглед твърденията по основанията на предявената претенция и предвид приложените доказателства поддържам, че претендираната от ищеца парична сума е изключително завишена, поради което не отговаря на вложения в разпоредбата на чл. 52 от ЗЗД, смисъл.

Оспорва изцяло иска за присъждане на лихва по претенцията за неимуществени вреди - като неоснователен, по съображенията за неоснователност на главния иск.

Отделно, по отношение на искането за присъждане на лихва правя и възражение за забава на кредитор по чл.497, ал. 1 т.2 , вр. чл.496, ал. 1 КЗ, тъй като по извънсъдебно образуваната преписката при застрахователя не е представено удостоверение за банкова сметка на ищеца съгласно чл.380 КЗ, каквато сметка, в разрез с разпоредбата на чл. 127, ал. 4 ГПК не се представя и по настоящето дело.

Възразява срещу искането за присъждане на направени по делото разноси, тъй като не е конкретизирано и не е заявено в чия полза се претендират.

Прави възражение за недължимост, респ. за прекомерност на претендирания адвокатския хонорар, включително в случай, че искането бъде заявено като искане за присъждане на адвокатско възнаграждение по реда на чл. 38, ал. 2 от Закон за адвокатурата.

Претендира съдебно-деловодни разноси, както и възнаграждение.

Ищецът Н. А. Г. в срок е представил допълнителна искова молба, с която поддържа исковата молба и направените искания.

Счита, че направените възражения за съпричиняване на вредоносния резултат от стана на ответника са неоснователни.

Ответникът ЗК „Л.“ АД е подал допълнителен отговор на допълнителната искова молба.

Ответникът ЗК „Л.“ АД поддържа изцяло изразеното в отговора на исковата молба становище по предявените икове за неимуществени вреди, както и всички сторени правоизключващи и правопогасяващи възражения, като оспорва изцяло предявените икове - по тяхното основание и по размер.

Ответникът поддържа оспорването на заявените в исковата молба твърдения по основанията на предявените претенции за обезвреда на неимуществени вреди.

Ответникът поддържа оспорването на твърденията за настъпването на посочената дата и при описания механизъм, на транспортен инцидент с участието на лек автомобил „Фиат Пунто“ с рег. №СО 1686 СН и Н. Г..

Ответникът поддържа оспорването на твърденията за нарушение на правилата за движение от водача на лек автомобил „Фиат Пунто“, в пряка причинно-следствена връзка, от което за ищеца да са настъпили заявените вреди.

Ответникът поддържа възражението за извършено от ищеца Г. нарушение на правилата за движение, установени от чл. 113 от Закон за движение по пътищата, като поддържа, че това нарушение е причина за настъпване на транспортен инцидент, като в тази връзка се придържа към изложеното в отговора на исковата молба, включително по отношение на заявените в условията на евентуалност възражения за съпричиняване.

При съображенията, изложени в отговора на исковата молба ответникът поддържа оспорванията на твърденията за настъпили по отношение на ищеца телесни травми и здравословни състояния, както и поддържа оспорванията на твърденията, че същите са в причинна връзка с извършено от водача на автомобила, нарушение на правилата за движение.

Ответникът поддържа оспорването на твърденията за търпени неимуществени вреди, за техния интензитет и проявление, както и за незавършил оздравителен процес.

Ответникът поддържа оспорването на твърденията за настъпили спрямо ищеца вреди, обосноваващи размера на исковата претенция.

Ответникът поддържа оспорването на исковата претенция за неимуществени вреди и по размер, като поддържа, че претендираната сума е недължима по аргумент от заявеното оспорване на твърденията за осъществяване на деликт, а на отделно основание - изключително завишена и като такава в колизия е обективните критерии по приложението на чл. 52 ЗЗД.

Оспорва изцяло иска за присъждане на лихва по претенцията за неимуществени вреди - като неоснователен, по съображенията за неоснователност на главния иск.

На самостоятелно основание ответникът поддържа и заявеното възражение за забава на кредитор по чл.497, ал.1 т.2, вр. чл.496, ал.1 КЗ, тъй като по извънсъдебно образуваната преписката при застрахователя не е представено удостоверение за банкова сметка на ищеца съгласно чл.380 КЗ, каквато сметка, в разрез с разпоредбата на чл. 127, ал. 4 ГПК не се представя и по настоящето дело.

Софийският окръжен съд, като взе предвид доводите на страните, събраните по делото доказателства и съгласно разпоредбата на чл.235 от ГПК намира за установено следното от фактическа страна:

Представен е Протокол за ПТП №1778765 и Наказателно постановление № 22-0246-

000612/16.05.2022г., издадено от РУ Б., срещу Н. Х. Н., за това, че „...Водачът не избира скоростта на движение, съобразно атмосферните условия, релефа, условията на видимост, интензивността на движението и други обстоятелства, за да спре пред предвидимо препятствие или създадена опасност за движението, за което ѝ е наложена глоба на основание чл.179 ал.2 пр.1 ЗДвП.

По делото се разпета свидетелката Н. Х. Н..

„Участвах в ПТП на 04.05.2022 г. Инцидентът се случи на здрачаване в с. С.. Бях с включени фарове, защото те се включват автоматично при палене на колата. Управлявах Фиат Пунто. Движех се по посока Б.. Като във всяка една от посоките имаше по една лента за движение. В едната лента имаше спрели автомобили. Едва се минаваше по пътното платно. Участъкът е със завой - ляв. Беше валило дъжд. Пътното платно беше леко мокро. Движих се със скорост не повече от 50 км. От доста време карам. Както се движех изведнъж, пешеходецът изскочи на пътя. Той излезе отдясно. Движеше се пеша, ходейки с гръб и говорейки в страни извън пътя. Излезе из между спрелите автомобили на пътното платно. Те не бяха само леки автомобили. Нямах видимост към пешеходеца преди да излезе на пътното платно. Не мога да кажа преди да излезе на пътното платно на какво разстояние се намираше от моя автомобил. Опитах се да спра. Набих спирачки и вдигнах ръчната спирачка. Не можех да отклоня автомобила, защото от едната страна имаше спрели коли, а от другата имаше дирек, стълб. Пешеходецът не се спря да се огледа. Сблъсъкът беше във фара - десен. След като го ударих седна на земята. Оплака се от болка в тазобедрената част. Беше под въздействие на алкохол. Доближих се до него и усетих мирис. Видях, че са се събрали хора на маса и пиеха. Нямах телефон в себе си. Слязох от колата и казах на хората пред магазина да се обалят на спешния телефон 112. Вдигнахме човека. Беше адекватен. Говореше. Дойде полиция и линейка. Седях до 10,30 -11,00 часа, когато се върна с линейката и каза, че е добре. Не помня да съм получила наказателно постановление от 16.05.2022 г. на РУ - Б., с което да ми е наложена глоба.

Видях пешеходеца, когато го ударих. В момента, в който виждам човека из гръб, изскача из между спрелите коли. От моето пътнo платно има спрели две редици коли /на самото пътнo платно и на тротоара/ срещу магазина. Няма никаква видимост. Не помня автомобилите. Бяха по- големи, като бус, джип. Пешеходецът изскочи от дясната страна, пред някои от автомобилите. Точно там е завой. Пред магазина има пейки и там се бяха събрали хора.

На мястото, където премина пешеходеца, няма пешеходна пътека. Няма светофар. В района на инцидента няма обозначено място за пресичане на пешеходци. Има в по долната част на пътя. Не мога да кажа на какво разстояние от мен, има обозначено място за пресичане. Има спящ полицай и след него има пешеходна пътека. Мястото, където са намира магазина няма кръстовище с друг път, няма знак за ограничаване на скоростта. Има автобусна спирка в обратната посока. Има високо улично осветление, което не работеше. Карах на къси светлини. Пешеходецът беше облечен в по-тъмни дрехи. Но точен цвят не мога да кажа.

Пешеходецът, говорейки в страни извън пътя навлезе в пътното ми платно, т.е. автомобилът се явява зад него, но не мога да кажа обаче пресичането му дали следваше оста на пътя, или беше под ъгъл, или перпендикулярно на челната част на автомобила. След удара изпаднах в шок. Помолих да се обадим на тел. 112. Нямаше влачене на пешеходеца от автомобила. Аз ударих пешеходеца и той седна. Не мога да кажа след удара какво разстояние продължи да се движи автомобила.“

По делото се разпита свидетеля М.Г. Д..

„Държа отсрещния магазин, има и камери, които бяха заснели случая. Тръгва си, имаше лек дъжд, валеше. Момичето, не казвам, че е виновно, но в другото платно го удари колата, изхвърли го на капака и той в един момент беше в безсъзнание, аз пръв отидох при него. Аз го видях. Точно той тръгна от мен, аз съм бил буквално с него, когато това стана, това стана пред магазина, той оттам тръгва и стана случаят. Той тръгва от магазина, пресича пътя, пътят е двупосочен, нормален, не е тесен път, той тръгва и колата го удря в насрещното платно, аз в момента даже не направих съпоставка, че е в другото платно. Полицията попита момичето защо е била в насрещното платно, тя каза, че има автомобили пред магазина. Изневиделица стана. Пострадалият беше почти на другата страна на платното, отдясно върви колата, той е от другата страна и колата го удря, той падна и аз първи отидох да видя какво стана. По принцип, когато някой тръгне, и аз си въртя главата, но дали беше, че беше дъждовно време, колата дойде изневиделица. Не мога да преценя как се движеше колата като бързина. Аз от камерите бях свалил запис и съм го показвал на сина му, от полицията не ми искаха запис. Аз даже го попитах нещо и според мен това го спаси, защото се извъртя, иначе щеше да го удари да му счупи колената, той се извъртя, тя го удари отзад. Челно го удари, той падна на капака, на стъклото и падна по глава и гръб на земята. Според мен е имало видимост за автомобила, защото е прав участък. Момичето беше притеснено, не е говорило по телефон, защото искаше телефон да се обади, че децата й някъде са били, беше притеснено от ПТП-то, но има видимост, от центъра има поне сто метра без завой. На камерите гледахме след това, че няма спрели автомобили, времето е предпоставка, защото беше мъгливо и валеше дъжд. Той като падна му казах да стане, той в началото беше в безсъзнание и се боях да не изстине. Не е било в тъмната част на деня, а в светлата част на денонощието. Той влезе в магазина и говорихме, защото сме познати и съседи, даже беше почти пресякъл и нещо го попитах, той се обърна и после си мислех, че това го е спасило, защото се завъртя и тя му подкоси краката.

Магазинът е отляво, а колата беше насреща на магазина, в насрещното. Пред магазина нямаше спрели коли. Момичето беше притеснено и казваше, че е имало коли, но след това на камерите сме гледали и пред магазина нямаше нищо. Пред магазина не е имало коли, той почти е пресякъл на другата страна и колата е изникнала изневиделица. Колата се движеше от другата страна, не от страната на магазина. То това е пътят, ако идвате от насрещното трябва да се движите отляво, а тя е идвала отдясно. Магазинът е отляво, а колата беше в дясната пътна лента. На мястото няма пешеходна пътека, има улично осветление, но не беше тъмно, за да свети, то се включва, когато е тъмно. Като пресичаше пътното платно той

ходеше спокойно, нямаше движение, не е спирал. Даже и аз, когато изпращам някой, нали имам внучета, затова винаги се оглеждам. Като е тръгнал се е огледал, но като е влязъл в другото платно предполагам, че е погледнал вляво, не надясно, откъдето тя е дошла, но нямам представа. Има тротоари и бордюри от двете страни на пътното платно. Няма мантинели, само бордюри и тротоари.“

По делото се разпита свидетеля М.Н.Ц..

„Познавам Н. Г., семейни приятели сме от 40 години. Катастрофата стана пред очите ми, на селската мивка отвън миех зеленчуци, бяхме отишли с жена ми на гости. Миех зеленчуци, когато изтупа нещо от дясната страна, на 12 м е разстоянието. Поглеждам - една кола, от нея излиза девойка, викам в какво се удари, като няма нищо срещу нея. Тръгнах да видя, събраха се хора, минах отзад, поглеждам и виждам, че лежи по очи човек. Отидохме с другите хора, които вече бяха там, и викам „Това е Н.“, а той беше отишъл да вземе безалкохолно. Лежеше по очи, никакво движение. Не знаехме какво да правим. Гледаме, че под главата отдолу нямаше кръв. Видях счупен фар, от дясната страна ударена колата. Викам си на акъла да не го пипат, за да не е счупил кръст или крака. Десет минути се чудим какво да правим, повикаха Бърза помощ. Викахме го по име „Н.! Н.!“, той нито мърда, нито шава, по едно време вдигна бавно дясната си ръка, питах го да го вдигнем ли. Хванахме го под мишници, главата му беше здрава, няма кръв, той не може да се изправи, помогнахме му да застане, краката му бяха здрави. Занесохме го на пейката пред магазина, седна, извикахме Бърза помощ. Аз се върнах в къщата да му взема личните документи. Като излязох вече го товареха на Бърза помощ, не ми дадох да се кача при тях и с моята кола отидох в Б. в Бърза помощ. Като отидох той беше положен на едно легло, отвън със стъкла, вижда се всичко. Изчаках го, оправихме му документи, пуснаха го да си го прибирам, няма нищо. Викам: „Абе нещо счупено?“, те: „Не!“, а те и снимка даже не бяха правили. Прибрахме се, свалихме му дрехите, дойде комшийката. От дясната му страна вече беше почнало да посинява. Взехме унгвент репарил, мазахме, комшиите донесоха и други мазила. След това с репарил таблетки започна лечение моята жена, която е фармацевт и така два дена бяхме при него, спали сме в една стая с него, къщата е стара, защото отдолу са тип мазета. Нощното гърне съм му го носил, защото нямаше заспиване, нито можеше да се обърне наляво, нито надясно, нито да седне. На другия ден дясната страна беше посиняла, цялото тука. Така два дена. Дойде синът му, оставихме го на него. Правихме компреси с риваноли, с арника, жена ми взе на другия ден от местната аптека и лекарство с „т“, нещо като травматин, други лекарства, аз съм далече от тия лекарства като имена, каквото тя ми даде го пия и аз. След като са дошли в С. е постъпил в болница, в МВР болница, в хирургията на втория етаж в старата сграда и тогава се установи, че има счупени ребра, тука излив в дясната страна и то има епикриза за тая работа.

Мисля, че седмица или повече от седмица беше в болница. Като го изписаха не можеше нито да вдига ръка, нито да седне спокойно, това нараства след време, знаете, че на колкото сте години за толкова време нарастват ребрата. Скенер правиха на дясната страна, трябваше втори да му правят за тия изливи, той не се съгласи. И сега, след толкова време,

има дърпане от дясната страна, боли го. Като го изписаха бавно ставаше лечението, той почна да се обслужва вече сам, но беше по цял ден вкъщи, не ходеше на работа, това продължи цяло лято. Психически и досега е като див заек, когато го гонят кучета - наляво, надясно, едва ли не отгоре да не го ударят, шок е за него, разбирате. Той е на 70 години, добре, че като натура е жизнен и слабичък, това му помага донякъде. Изпитва болки при физическо натоварване. Аз тия дни ходих дърва, там са на дърва в старата къща, нито може с резачката да нареже, нито да ги вкара вътре с количката, и си помагаме, защото и аз съм пенсионер. Той го закъса и със семейство - жена му и синът му починаха и психически вече и това му оказва влияние. Приема обезболяващи, пие аулини, едно лекарство на прах „ОКИ“, аналгин ампули, много, не си ги спомням и другите лекарства. Даже взеха от аптеката арника, хомеопатични, и такива пи.

Аз живея в С., ходя му на гости. След тоя случай и вчера включително, и она ден включително ходих при него. Той си идва в С., защото има жилище и в С., през седмицата си идва по два-три пъти и се виждаме много често. Сега правят пристройка и се налага той да ходи на село много често, защото синът му ходи на работа. Той е много жизнен човек, няма хронични заболявания, дори и сега на 70 години ходи на работа, той е висок, слаб човек, телосложението му е атлетично, не е като мен. Има още проблеми от тогава. Къщата му е от баща му останала, една трева коси синът му един път месечно.“

По делото се прие заключение на съдебна автотехническа експертиза. От заключението се установява, че на 05.05.2022 година, към 19:45 часа – светлата част от денонощието (на тази дата в района на с. С., обл. С., слънцето залязва в 20:31 часа, съгласно данни от астрономическата обсерватория на Софийски Университет “Свети Климент Охридски”) по улица „Христо Ботев“ на село С., община Б., със скорост около 50 км/час, в посока от центъра на селото, към улица „Околовръстна“ се е движил лек автомобил „Фиат Пунто“ с регистрационен номер СО 1686 СН, управляван от Н. Х. Н.. Платното за движение към този момент било двупосочно прав хоризонтален пътен участък, с по една лента за движение в противоположните посоки, без наличие на хоризонтална пътна маркировка, дъждовно време, нормална видимост. Придвижвайки се по този начин, лекият автомобил се отклонил в ляво, по отношение първоначалната си посока, навлязъл е изцяло в лентата за насрещно движение и с челната си дясна част е ударил пресичащият платното за движение пешеходец Н. А. Г., в посока отдясно наляво, по отношение посоката на движение на автомобила. Пешеходецът е изваден от равновесие и е паднал на платното за движение, а автомобилът се е установил на място, в посока напред, след мястото на удара.

Към момента на навлизане на пешеходецът в зоната на платното за движение, последният не е попадал в опасната зона за спиране на автомобила, при което за водачката на процесния автомобил ПТП е било ПРЕДОТВРАТИМО, при условие, че същата при възникване на опасност за движението ѝ, своевременно е предприела действия за намаляване или спиране на автомобила, като в същото време се е движила възможно най-вдясно на платното за движение.

Като се има предвид отговорите по предходните задачи, може да се каже, че

пешеходецът Н. А. Г., в конкретната пътна ситуация е имал възможност да предотврати ПТП, ако преди да навлезе в зоната на платното за движение се е съобразил с приближаващият се лек автомобил „Фиат Пунто” с регистрационен номер СО 1686 СН.

По делото се прие заключението на съдебно-медицинска експертиза, видно от заключението на която пострадалият Н. А. Г. е получил следните травматични увреждания:

Гръдна травма, изразяваща се в счупване на три ребра в дясната гръдна половина, както и мекотъканно увреждане/кръвонасядане/, ангажиращо седалището вдясно и дясното бедро.

След травмата е приложено медикаментозно лечение с обезболяващи, отхранващи медикаменти и е оставен на легло/постелен режим/.

Фрактурите на ребрата се възстановяват в рамките на около 1,5-2 месеца с образуването на костен калус/костно срастване/.

Фрактурите на ребрата са съпроводени със значителни болки и страдания при движение на тялото, дишане, кихане, кашляне, смях и др., поради което спазването на постелен режим в рамките на около 30-40 дни е препоръчителен. Следва да се има предвид, че е необходимо пострадалият да се движи при такава възможност с оглед предотвратяване на застойни промени в белия дроб.

Средният срок за възстановяване на такава травма е около 1,5-2 месеца, след което не следва да се наблюдават усложнения и късни прояви.

При този тип травматични увреждания се наблюдава пълно възстановяване след приключването на костното срастване, като единствено може да се наблюдава болезненост при физическо натоварване.

В рамките на посочения възстановителен период пострадалият е изпитвал значителни по интензитет в началото болки и страдания, които са били при движение, дишане, кашляне и др., като постепенно са намалели до отзвучаването им в рамките на посочения период.

Страните не спорят по факта на наличие на задължителна застраховка „гражданска отговорност” по застрахователна полица № BG/22/121002296762 при ответника З. „Л.” АД относно процесния лек автомобил „Фиат Пунто”, с рег. № СО1686СН, управляван от Н. Х. Н., към датата на настъпване на ПТП 05.05.2022г.

Ищецът Н. А. Г. е предявил застрахователна претенция на 10.06.2022г.

При така приетата фактическа обстановка съдът приема от правна страна следното:

Съдът намира искът за допустим и частично основателен.

Увреденото лице Н. А. Г. е предявило пряко срещу застраховател осъдителен иск за обезщетение за претърпени неимуществени вреди от непозволено увреждане, в резултат на настъпване на застрахователното събитие, причинено от делинквент, чиято гражданска отговорност е застрахована по договор за задължителна застраховка „Гражданска отговорност” при ответника. Правното основание на иска е чл.432 ал.1 КЗ във вр. с чл.45 ЗЗД и чл.52 ЗЗД, както и по чл.497 КЗ.

От събраните доказателства и приетата автотехническа експертиза се установява, че на 05.05.2022 година, към 19:45 часа – светлата част от денонощието (на тази дата в района на с. С., обл. С., слънцето залязва в 20:31 часа, съгласно данни от астрономическата

обсерватория на Софийски Университет "Свети Климент Охридски") по улица „Христо Ботев“ на село С., община Б., със скорост около 50 км/час, в посока от центъра на селото, към улица „Околовръстна“ се е движил лек автомобил „Фиат Пунто“ с регистрационен номер СО 1686 СН, управляван от Н. Х. Н.. Платното за движение към този момент било двупосочно прав хоризонтален пътен участък, с по една лента за движение в противоположните посоки, без наличие на хоризонтална пътна маркировка, дъждовно време, нормална видимост. Придвижвайки се по този начин, лекият автомобил се отклонил в ляво, по отношение първоначалната си посока, навлязъл е изцяло в лентата за насрещно движение и с челната си дясна част е ударил пресичащият платното за движение пешеходец Н. А. Г., в посока отдясно наляво, по отношение посоката на движение на автомобила. Пешеходецът е изваден от равновесие и е паднал на платното за движение, а автомобилът се е установил на място, в посока напред, след мястото на удара.

С това водачът Н. Х. Н. на лек автомобил „Фиат Пунто“, с рег. № СО1686СН е нарушил следните разпоредби на ЗДвП:

„Чл.5 ЗДвП (2) Водачът на пътно превозно средство е длъжен:

1. да бъде внимателен и предпазлив към уязвимите участници в движението, каквито са пешеходците и водачите на двуколесни пътни превозни средства;“

„Чл. 8. ЗДвП (1) Водачите на пътни превозни средства използват дясната половина на пътя по посока на движението си, освен в случаите, когато с пътен знак или със светлинен сигнал е указано нещо друго.“

„Чл.20 ЗДвП ал.2 Водачите на пътни превозни средства са длъжни при избиране скоростта на движението да се съобразяват с атмосферните условия, с релефа на местността, със състоянието на пътя и на превозното средство, с превозвания товар, с характера и интензивността на движението, с конкретните условия на видимост, за да бъдат в състояние да спрат пред всяко предвидимо препятствие. Водачите са длъжни да намалят скоростта и в случай на необходимост да спрат, когато възникне опасност за движението.“.

Нарушенията на правилата за движение по пътищата са довели до настъпване на ПТП, при което пострадалият Н. А. Г. е получил следните травматични увреждания, констатирани от СМЕ:

Гръдна травма, изразяваща се в счупване на три ребра в дясната гръдна половина, както и мекотъканно увреждане/кръвонасядане/, ангажиращо седалището вдясно и дясното бедро.

Налице е установена по несъмнен начин причинна-следствена връзка между горните противоправни действия на водача на МПС и настъпилата вреда.

Не се установи по делото възражението по чл.51 ал.2 ЗЗД на ответника ЗК „Л.“ АД за съпричиняване от страна на пострадалия Н. А. Г.. Събраните по делото доказателства не установяват твърдяното от ответника внезапно излизане на пътното платно. Макар свидетелката Н. Х. Н. да твърди внезапното му излизане на пътното платно измежду спрели в дясно автомобили, но съдът не кредитира тази нейна теза, тъй като свидетелят Д. категорично заявява липсата на спрели автомобили, което е установил и на запис на камера от магазина, който държи. Съгласно САТЕ ударът е в лентата за насрещно движение, което

подкрепя вината на водача на лекия автомобил и липсата на такава у пострадалия.

По делото бе установен и последният елемент от фактическия състав за ангажиране на отговорността на застрахователя по предявения пряк иск по чл.432, ал.1 от КЗ – наличието на валидно застрахователно правоотношение към момента на ПТП между ответника ЗК „Л.“ АД по настоящото дело и виновния водач по застраховка „Гражданска отговорност на автомобилистите“.

Доказан по основание, предявеният иск по чл.432, ал.1 от КЗ – за заплащане на обезщетение за причинени неимуществени вреди е доказан частично и по размер.

Съгласно разпоредбата на чл.52 от ЗЗД обезщетението за неимуществени вреди се определя от съда по справедливост. При определяне на обезщетението се съобразяват характера и тежестта на вредите: Гръдна травма, изразяваща се в счупване на три ребра в дясната гръдна половина, както и мекотъканно увреждане/кръвонасядане/, ангажиращо седалището вдясно и дясното бедро.

Пострадалият Н. А. Г. е изпитвал интензивни и болки и страдания, след настъпване на травмата, които отзвучават без да останат трайни или постоянни последици за здравето и живота на пострадалия. Възстановителния процес е около месец и половина два. Към момента на ПТП пострадалият е на 69 години.

Съобразявайки характера и тежестта на получените травми, интензитетът и продължителността на понесените във връзка с тях болки и страдания, периода на лечение и възстановяване, възрастта на ищеца, както и липсата на остатъчни последици от травмите, съдът приема, че ищеца има право на обезщетение за претърпените неимуществени вреди в размер на 20 000 лв. Така определеното обезщетение е съобразено както с изброените по-горе обстоятелства, релевантни за размера му, така и с установения в чл.52 от ЗЗД принцип на справедливостта, като ще допринесе за репарирание на неблагоприятните последици от увреждащото събитие в патримониума на ищеца.

С оглед на изложеното съдът следва да осъди ответника да заплати на ищеца на осн. чл.432, ал.1 от КЗ и чл.497 ал.1 т.2 КЗ сумата от 20 000 лева, ведно със законната лихва върху нея, считано от 10.09.2022г. до окончателното ѝ заплащане, като отхвърли предявения иск за разликата до пълния му предявен размер от 30 000 лева и остатъчния период за лихва.

На основание чл.78 ал.1 ГПК, чл.38, ал.1, т.2 от ЗА и чл.7, ал.2, т.3 от Наредба №1/09.07.2004г. ответникът дължи възнаграждение на процесуалния представител на ищеца по договор за правна помощ адв. С. К. Н.. Съдът следва да определи размер на адвокатското възнаграждение, като базата за определяне на възнаграждението е уважената част на иска. С оглед на горното съдът определя горното възнаграждение в размер на **1600,-лв.**, която сума ответникът следва да се осъди да заплати на пълномощника на ищеца.

В хода на производството по делото ответникът ЗД „Л.“ АД е направил разноси в общ размер на 2330,- лева (300 лева за възнаграждение на в.л. по САТЕ и 300лв. на СМЕ, 120,-лв.депозит за свидетел, 10 лв. за удостоверения, 1600,-лв. адвокатско възнаграждение). С оглед на горното и на осн. чл.78, ал.3 от ГПК ищецът следва да се осъди да заплати на ответника сумата от **776,67** лева, съставляваща деловодни разноси, съразмерно с

отхвърлената част на исковете.

С оглед изхода на делото и на осн. чл.78, ал.6 от ГПК ответникът ЗД „Л.” АД следва да се осъди да заплати, съразмерно на уважената част от иска, по сметка на съда дължимата ДТ в размер на 800,-лв. (4 % от 20 000,-лв.) и 600,-лв. възнаграждения за СМЕ и САТЕ или общо **1400,-лв.**

Воден от горното, съдът

РЕШИ:

ОСЪЖДА, на основание чл.432, ал.1 КЗ, във вр. с чл.45 от ЗЗД, чл.52 ЗЗД и по чл.497, ал.1 т.2 КЗ, **З. „Л.” АД**, ЕИК . и седалище и адрес на управление: гр. С. бул."Симеоновско шосе" №67А да заплати на **Н. А. Г.** с адрес гр.С. ул.“Цанко Церковски“ №58 ап.4, сумата от **20 000 лева** (двадесет хиляди лева), съставляваща обезщетение за причинените му неимуществени вреди – болки, страдания, настъпили вследствие на ПТП, възникнало на 05.05.2022г. и наличие на задължителна застраховка „Гражданска отговорност“, ведно със законната лихва върху сумата от 10.09.2022г. до окончателното изплащане на сумата, като

ОТХВЪРЛЯ предявения иск **В ЧАСТТА МУ** за разликата до пълния му предявен размер от 30 000 лева и за остатъка до пълния период на иска за лихви 10.06.2022г.-09.09.2022г.

ОСЪЖДА на основание чл.78 ал.1 ГПК и чл.38 ал.1 т.2 Закона за адвокатурата **З. „Л.” АД**, ЕИК . и седалище и адрес на управление: гр. С. бул."Симеоновско шосе" №67А, да заплати на **адв. С. К. Н.**, САК гр.С. бул.“Македония“ №12 ет.3 сумата от **1600,-лв.** (хиляда и шестстотин лева), представляващо адвокатско възнаграждение.

ОСЪЖДА на основание чл.78 ал.3 ГПК, **Н. А. Г.** с адрес гр.С. ул.“Цанко Церковски“ №58 ап.4 да заплати на **ЗД З. „Л.” АД**, ЕИК . и седалище и адрес на управление: гр. С. бул."Симеоновско шосе" №67А сумата от **776,67лв.** (седемстотин седемдесет и шест лева и шестдесет и седем стотинки), представляващо адвокатско възнаграждение и разноски.

ОСЪЖДА на основание чл.78 ал.1 ГПК, **З. „Л.” АД**, ЕИК . и седалище и адрес на управление: гр. С. бул."Симеоновско шосе" №67А да заплати на **Софийски окръжен съд** гр.С. бул.“Витоша“ №2 сумата от **1400,-лв.** (хиляда и четиристотин лева), представляващо деловодни разноски.

Решението подлежи на обжалване пред Апелативен съд гр.С. в двуседмичен срок връчването му на страните.

Съдия при Софийски окръжен съд: _____